

Sundhedsministeren lovede i Fjor, efter at være kommet med disse skarpe Angreb paa Administrationskommissionen, at gøre Rede for sine Grunde til dette Skridt. Jeg indrømmer, at der ikke har været Lejlighed for den højtærede Minister før nu til at komme med denne Begrundelse, og den maa vi jo saa afvente. Men der rejser sig ogsaa det Spørgsmaal, om Venstrepartiet, som nedsatte denne Kommission og gennem den enstemmigt afgivne Betænkning gav sin Tilslutning til det Arbejde, den udførte, nu har fortrudt dette sit Standpunkt og helt givet sig den eneraadige Sundhedsminister i Vold, eller om man vil søge at faa Sundhedsministeren ind paa den rette Vej ogsaa i saa Henseende. Men skal nu disse to Konsulentposter opretholdes, saa maa vi i alt Fald kræve, at der ikke, som Sundhedsministeren har gjort, som Konsulenter for Husholdningssager og Sygeplejevirksohmhed ansættes to Mandfolk — to udmærkede Mandfolk —, men at disse Poster besættes med to af de mange Kvinder, der med Dygtighed har staaet som Banebrydere og Udøvere af disse Virksomheder.

Under Sygekasselovens Behandling i Fjor blev der fra det konservative Folkepartis og de Radikales Side stillet Forslag om Adgang for alle til at blive Medlem af statsanerkendte Sygekasser. Forslaget blev stemt ned; den højtærede Sundhedsminister lovede dog vort Forslag velvilligt overvejet i et af ham nedsat snævrere Udvalg. Jeg vil nu gaa ud fra, at det af Ministeriet nedsatte Udvalg har gjort sine forberedende Arbejder, saaledes at et Forslag kan forelægges og dets Behandling tilendebringes, inden denne Rigsdagssamling slutter. Af Ministerens Svar paa denne Henvendelse vil det afhænge, om det konservative Folkeparti i en meget nær Fremtid vil stille Forslag i saa Henseende. Thi det er en uhyre vigtig Sag, det her drejer sig om. Det er en Sag, som absolut maa løses, og løses nu, for at den Sygekasseordning, vi traf i Fjor, kan blive tilfredsstillende. Thi de skarpt reviderede Bestemmelser om Adgang til og Forbliven i Sygekasserne, som blev gennemført i Sommer, har medført en ret stor Afgang fra Sygekasserne, en Afgang, ikke, som man trueede med, af de mindre velstillede, men af de mere velstillede. En positiv Løsning af Sagen er vel den vigtigste, men hertil

kommer, at den nuværende halve Løsning af Spørgsmaalet er højst utilfredsstillende.

Det er jo saaledes nu, at de Sygekasser, som har en Afdeling for velstillede, fører vel et særskilt Regnskab for de bemidlede, men naar Aaret er til Ende og Regnskabet skal gøres op, overføres enten Indtægten eller Udgiften paa den almindelige Sygekasses Regnskab. Denne Ordning har medført stærk Kritik, idet der jo findes en virkelig Aversion fra en Side, man mindst skulde tænke sig det, mod at give denne Adgang for bemidlede til de statsanerkendte Sygekasser, og man har Gang paa Gang med fuldstændig Urette paa staaet, at de bemidlede Afdeling paafører den almindelige Sygekasse Udgifter. Det maa vi have bevist er ganske urigtigt.

Vi erkender selvfølgelig, at der er andre Veje at gaa til Løsningen af dette meget vigtige Spørgsmaal end den af os og de Radikale i Fjor anviste; det er muligt, at Ordningen kan ske gennem en Genforsikring for de obligatoriske Ydelser, der udredes i de velstillede Afdeling, paa samme Maade som der nu i den almindelige Sygekasseafdeling findes Genforsikring for alle Tuberkuloseudgifterne. Men en Ting maa vi kræve, og det er, at Administrationen, i dette Tilfælde altsaa Sygekasseinspektoratet og dermed i sidste Instans den højtærede Sundhedsminister, der jo staaer som Leder og som den udmærkede Forsvarer af al Administration, fjerner de Ting, der volder Vanskeligheder ved de bemidlede Afdeling. Jeg skal som Eksempel paa en saadan Ting nævne, at man rent administrativt i Sygekasserne har vedtaget, at hvor der ydes Hjælp efter faste Takster, kan de bemidlede Afdeling ikke yde større Refusion af Lægehjælp end efter den for de ubemidlede fastsatte Takst. Det er selvfølgelig meget urigtigt og en Ting, som ganske ødelægger Forsikringstanken.

I Omtalen i Fjor af disse Sygekasser for mere bemidlede udtalte det ærede Medlem Hr. Weygaard — det staaer Sp. 5636 —, at man jo havde Fortsættelsessygekassen „Danmark“ her i København, og heri kunde jo alle lade sig sygeforsikre. Men overfor denne Centralisation af alt i København maa vi nedlægge Indsigelse; den er saa uheldig som vel muligt. Baade Jyder og Øboere maa kræve, at de stats-